

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-03-61820 גויכמן נ' ברקה בר וארועים בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת רחלי טיקטין עדולם

יונתן גויכמן

תובע

נגד

ברקה בר וארועים בע"מ

נתבעת

פסק דין

בפני תביעה לתשלום פיצויים ללא הוכחות נזק בגין "דואר זבל" ששלחה הנתבעת לתובע.

טענות התובע:-

1. התובע הינו סטודנט.
2. הנתבעת הינה הבעלים של מועדון אירועים בעיר באר שבע, הידוע בשמו המסחרי "ברקה" (להלן: "המועדון"), בו נערכות מסיבות וכן הינה הבעלים של בר הצמוד למועדון הידוע בשם "ברטה".
3. בכתב התביעה אשר הוגש ביום 31/3/14 טען התובע כי בתאריכים הנקובים בתביעה (בין המועדים 21/2/14 - 27/3/14), קיבל מהנתבעת מסרונים.
4. במסרונים אלו הודיעה הנתבעת לתובע אודות אירועים שונים שהתעתדה לערוך במועדון ועל כן מדובר ב – "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982. להלן: "החוק".
5. התובע טוען שדבר פרסומת זה נשלח אליו למרות שלא נתן את הסכמתו המפורשת מראש לקבלת דבר הפרסומת ולאחר שהפציר וביקש מהנתבעת - על ידי משלוח הודעת סירוב כהגדרתה בחוק - שתפסיק לשלוח אליו הודעות מסוג זה. בקשה אשר לא נענתה.
6. אציין כבר כעת כי מדברים אלו ניתן היה להבין כאילו לפתע פתאום, בחודש 11/2014, החלה הנתבעת לשלוח לתובע מסרונים, ללא שאישר זאת וללא שרצה בכך.
7. התובע הציג בכתובים – 2 הודעות סירוב, אולם לא ציין בכתב התביעה מתי נשלחו אותן הודעות סירוב. בדיון שהתקיים בפני השלים התובע ואמר כי הודעות הסירוב נשלחו על ידו לנתבעת בתאריכים: 22.2.14 ו- 25.2.14.
8. במהלך הדיון הוסיף התובע וטען כי במסרונים שנשלחו אליו לא נרשמו פרטי הנתבעת על מנת שניתן יהיה לחזור אליה.
9. לפיכך טען התובע להפרה של מספר הוראות הקבועות בחוק והן:
 - א. משלוח מסרונים הכוללים דבר פרסומת ללא הסכמתו.
 - ב. אי הסרתו מרשימת התפוצה, על אף שביקש זאת מספר פעמים.
 - ג. אי ציון פרטי ההתקשרות עם הנתבעת באותם מסרונים שנשלחו אליו.
10. התובע דרש פיצוי בסך של 1,000 ₪ עבור כל מסרון.
11. התביעה המקורית הוגשה בגין 12 מסרונים. בהמשך תוקן כתב התביעה והוספו עוד 17 מסרונים (אשר נשלחו בחודשים אפריל מאי), ובסה"כ - 29 מסרונים.
12. סה"כ הפיצוי הנתבע - 29,000 ₪.

טענות הנתבעת:-

13. בכתב הגנתה ציינה הנתבעת כי מאגר האנשים אליו היא שולחת הודעות, מורכב מאנשים שאישרו משלוח אותן ההודעות.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-03-61820 גויכמן נ' ברקה בר וארועים בע"מ

תיק חיצוני:

14. הנתבעת מפעילה מועדון מבוקש והיא לא נוהגת "לקושש" טלפונים על מנת לשלוח אליהם דברי פרסומת.
15. הנתבעת מעולם לא כפתה את עצמה ולא אילצה או שדלה אנשים להגיע למועדון וההיפך הוא הנכון. מאגר הטלפונים של הנתבעת מורכב לרוב מלקוחות קבועים של הנתבעת הנוהגים לבלות במועדון וכן מלקוחות המעוניינים וחפצים להיות לקוחות הנתבעת.
16. המועדון הינו בין הוותיקים והמובילים במדינת ישראל. המועדון חרט על דגלו לתת לציבור לקוחותיו את חווית הבילוי והשירות ברמה הגבוהה ביותר.
17. סביר ביותר שגם התובע שבפנינו אישר את משלוח המסרונים אליו כיוון שלפי מיטב הבירורים שביצעה הנתבעת – התובע היה צלם שעבד בתעשיית הלילה.
18. עקב טעות אנוש ובתום לב נשמטה בקשתו של התובע בשתי ההודעות ששלח, להסרת מספרו ממאגר הנתבעת.
19. העובדה שהתובע לא טרח לבצע פעולה פשוטה של שיחת טלפון אל הנתבעת בבקשה להסיר את עצמו ממאגר הנתבעת, מצביעה על כך שהוא לא באמת הוטרד מהמסרונים אלא העדיף להמתין בחיבוק ידיים, לאגור הודעות ולהגיש תביעה זו. התובע הכיר את עובדי השיווק במועדון – את היחצנים. שיחת טלפון אחת לאותם עובדים הייתה מונעת המשך שליחת המסרונים.
- הדיון בתובענה:-**
20. במהלך הדיון אשר התקיים בפני התגלתה בפני תמונה אחרת לגמרי מזו שהוצגה בכתב התביעה.
21. התברר כי התובע נהג לבלות במועדון מאז היותו בן 18 – 19, בתדירות של כפעם בשבוע.
22. התובע החל לקבל מסרונים בעלי אופי פרסומי מהנתבעת מאז החל לבלות אצלה ועד לתקופה נשוא התביעה, באופן רציף.
23. החל משנת 2010 ועד אמצע שנת 2011 ניהל התובע בלוג עצמאי.
24. במסגרת ניהול הבלוג נהג התובע להגיע כפעמיים בשבוע למועדון.
25. במהלך שהותו במועדון צילם התובע את הבליינים במקום והעלה תמונות שלהם לבלוג.
26. התובע היה איש חיי לילה מוכר בעיר באר שבע אשר נהג לבלות/לעבוד תדיר במועדון.
27. התובע היה בן בית במקום ונהנה מהטבות שניתנו לו על ידי יחצני המועדון – כניסה חינם למועדון וקבלת משקאות חינם.
28. כל אותם שנים נשלחו לתובע מסרונים ובהם דבר פרסומת, באותה תדירות שנשלחו אליו המסרונים בתקופה נשוא התביעה.
29. גם לאחר שהתובע הפסיק לנהל את הבלוג, המשיך התובע לבלות במועדון עד שנת 2013.
30. התובע שינה את אורחות חייו ובנסיבות אלו הפסיק לבקר במועדון. לפיכך החלו לטענתו, אותן הודעות שקיבל במשך שנים רבות, לשאת אופי מטריד, ולפיכך שלח הודעות סירוב אשר נותרו ללא תגובה, הראשונה שבהם נשלחה כאמור בתאריך 22.2.14.
31. במהלך הדיון חזרה הנתבעת וטענה כי איננה נוהגת לכפות עצמה על המבלים במקום ורשימות התפוצה שלה נבנות מאנשים המסכימים ורוצים לקבל הודעותיה. מדובר במאגר שנבנה על ידה, בהסכמתם של חברי המאגר.
32. בשל חלוף הזמן מאז החלה הנתבעת לשלוח לתובע מסרונים, אין הנתבעת מחזיקה כיום בראיה המוכיחה כי התובע ביקש בזמנו להצטרף לרשימת התפוצה של הנתבעת.
33. הנתבעת המשיכה וטענה כי אנשים מסוגו של התובע נמצאים בדרך כלל בקשר ישיר עם היחצנים ועם העובדים הקבועים במקום. במועדון קיים צוות עובדים ותיק. התובע וודאי הכיר צוות זה או חלקו ויכול היה בשיחת טלפון אחת לאותם יחצנים או מי מהם לבקש את את הסרתו מרשימת התפוצה.
34. הנתבעת הודתה כי אכן היה צריך להסיר את הפלאפון של התובע מרשימת התפוצה בעקבות הודעות הסירוב ששלח, אולם הדבר לא בוצע בשל טעות אנוש.
35. מרגע שהנתבעת קיבלה את כתב התביעה לידיה והבינה את הטעות שקרתה – הוסר הפלאפון של התובע לאלתר מרשימת התפוצה של הנתבעת.
36. גם אם יש ליתן לתובע פיצוי בגין טעות אנוש, הפיצוי צריך שיהיה מינימאלי.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-03-61820 גויכמן נ' ברקה בר וארועים בע"מ

תיק חיצוני:

34. במהלך הדיון הציעה הנתבעת שכל פיצוי שייפסק לתובע ייתרם לטובת חיילי צה"ל, אולם התובע סירב להצעה זו.

35. לאחר שהצעת פשרה שהציע בית המשפט סורבה על ידי התובע נדחה התיק לעיון ולמתן פסק דין.

דיון והכרעה:

36. מכל האמור לעיל עולה כדלקמן:

א. ככלל על הנתבעת מוטל הנטל להוכיח כי קיבלה את אישור הנמען – התובע – בכתב למשלוח דברי פרסומת. אולם, בשל העובדה שהתובע החל מקבל מסרונים מהנתבעת החל מגיל 19 – 18 (התובע הינו סטודנט היום); בשל העובדה שאכן בילה במקום ועבד במקום ובמשך שנים קיבל את המסרונים אשר שירתו אותו בזמנו; בשל העובדה שהוכח שהנתבעת אינה מכניסה אנשים למאגריה סתם כך – אני קובעת כי נטל הבאת הראיות עבר לתובע להוכיח כי לא אישר בכתב קבלת דברי הפרסומת. כמו כן אני קובעת כי התובע כשל לעמוד בבנטל זה. בעניין זה ראה למשל דברי נציג הנתבעת: **"..אנו לא יכולים היום לאחזר האם ביקש לשלוח אליו הודעות. לא יכולתי לשחזר הוכחה לכך שהוא נתן הסכמה שנשלח לו הודעות כי זה היה מזמן"**.

ב. לכל האמור לעיל אוסיף, למעלה מן הצורך, כי העובדה שהתובע קיבל במשך מספר שנים דברי פרסומת מהנתבעת ללא כל מחאה וללא שסירב לכך, מהווה כשלעצמה הסכמה לקבלת דברי הפרסומת הנ"ל. כלומר, גם אם התובע לא אישר בכתב את הצטרפותו לרשימת התפוצה של הנתבעת בזמנו, יש לראות בשתיקתו במשך כל אותם שנים בהם התקבלו אצלו המסרונים של הנתבעת, משום מתן אותה הסכמה. לחילופין יש לקבוע כי התובע מושתק היום מלטעון שלא נתן לנתבעת את אותה הסכמה דרושה.

ג. התובע הודה במהלך הדיון כי היה מגיע למועדון במשך מספר שנים בתדירות גבוהה. כן הודה כי בחלק מהשנים עבד במועדון במסגרת ניהול הבלוג. המסרונים ששלחה אליו הנתבעת שירתו אותו לפיכך במשך מספר שנים.

ד. בשלב מסוים, כאמור לעיל, החליט התובע שאינו מעוניין בהודעות הנתבעת ולפיכך שלח הודעת סירוב (התובע טען ששלח 3 הודעות סירוב אולם לכתב התביעה צורפו רק שתי הודעות סירוב. גם בדיון עצמו ציין התובע שתי הודעות סירוב בלבד (עמ' 2 שורות 9 – 10)).

ה. צודק התובע בטענתו לפיה על פי הוראות החוק, משלוח דואר אשר בוצע אחרי שנשלחה הודעת סירוב, גם אם אותו נמען ביקש בתחילה לקבל את אותו דבר דואר – מהווה הפרה של החוק.

ו. התובע אכן הוכיח כי גם לאחר ששלח הודעת סירוב נשלחו אליו הודעות מהנתבעת – 28 הודעות בסה"כ.

ז. התובע קובל שהנתבעת לא ציינה באותן הודעות את פרטי ההתקשרות עימה לצורך הסרתן, בניגוד לחוק.

ח. הנתבעת אכן לא ציינה באותם מסרונים את פרטי ההתקשרות עימה לצורך הסרת אותם מסרונים, אולם התובע ידע פרטי התקשרות אלו היטב ולפיכך אני קובעת כי טענה זו נטענת בחוסר תום לב במקרה דנן.

על אף שהתובע הכחיש זאת, אין לי ספק שהתובע הכיר היטב, לפחות חלק מהצוות הקבוע של המועדון ווודאי ווודאי שהטלפון של המועדון היה ידוע לו.

37. בפסק דינו של בית המשפט העליון אשר ניתן לאחרונה - רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ קבע כבוד השופט רובנשטיין כדלקמן:

"על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ₪ - נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים" (הדגשה שלי – הח"מ).

38. כן נקבע בפסק הדין כי: **"..ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א ייפסק פיצוי לדוגמא בשיעור המרבי הנקוב בחוק ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3) הכלל הוא איפוא כי הסכום הנקוב**

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-03-61820 גויכמן נ' ברקה בר וארועים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 **בסעיף 30א(י)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמא ממנו ניתן – בנסיבות**
2 **המתאימות – להפחית". (הדגשה שלי – הח"מ).**
3 39. בסעיף 30א(י)(3) לחוק נקבע כדלקמן:
4 **"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים**
5 **המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:**
6 **(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;**
7 **(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;**
8 **(ג) היקף ההפרה".**
9 40. כבוד השופט רובנשטיין ציין בפסק דינו כי יש מקום לשקול את תום הלב של הצדדים
10 (בפסק הדין נידונה סוגיית התובע הסדרתי, כדוגמא).
11 41. כמו כן קבע כבוד השופט רובנשטיין כי יש לשקול את האופן בו התנהג המעוול.
12 42. מכל המקובץ עולה כי התמונה שהציג התובע בכתב התביעה הייתה חסרה ולא מדויקת
13 בלשון המעטה וזאת בחוסר תום לב.
14 43. לכך אוסיף כי נסיבות התביעה שבפני אינן הנסיבות השכיחות בתביעות מסוג זה.
15 בענייננו התקיימו יחסים קרובים בין התובע לנתבעת, טרם ההפרה הנטענת של הוראות
16 החוק, במהלכן קיבל התובע מהנתבעת, במשך מספר שנים, בתדירות גבוהה, אותם
17 מסרונים מסוג אילו שנשלחו אליו במועדים נשוא התביעה. מסרונים אלו שירתו אותו כל
18 אותם שנים.
19 44. כאשר החליט שאין ברצונו לקבל את אותם מסרונים שלח שתי הודעות סירוב ולאחר מכן
20 הגיש תביעה זו. התובע לא ניסה להרים טלפון למועדון או למי מטעמו כדי לבקש להוריד
21 עצמו מרשימת התפוצה, על אף הקשר רב השנים בינו לבין הנתבעת.
22 45. הוכח בפני כי הנתבעת מודעת לחובותיה על פי חוק ואיננה נוהגת להטריד אנשים סתם
23 במשלוח דבר פרסומת.
24 46. הוכח בפני כי הנתבעת הסירה את התובע מרשימת התפוצה מיד שעמדה על הטעות שחלה -
25 כאשר קיבלה את כתב התביעה.
26 47. הוכח בפני כי התובע פעל בחוסר תום לב, הן בפעולות הרפות שנקט להסרתו מרשימת
27 התפוצה, פעולות הנחשבות רפות לאור היחסים הקודמים עם הנתבעת, הן בהסתרת פרטים
28 מהותיים מבית המשפט, והכל כמפורט לעיל.
29 48. בהתאם לאמות המידה הקבועות בסעיף 30א(י)(3) בחוק; בהתחשב בהתנהגות הנתבעת;
30 בהתחשב בחוסר תום ליבו של התובע; בהתחשב בהיקף ההפרה; אכיפת החוק והרתעה
31 מפני הפרתו; ובהתחשב בהיקף ההפרה - אני קובעת כי הנתבעת תשלם סך של 300 ₪ בגין
32 כל מסרון שנשלח לאחר ששלח התובע הודעת סירוב, ובסה"כ 8,400 ₪
33 $8,400 = 28 \times 300$ מסרונים 300X ₪.
34 49. סכום זה ישולם על ידי הנתבעת לתובע תוך 30 יום מהיום.
35
36 לצדדים הזכות להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי תוך 15 מיום קבלת
37 פסק הדין.
38
39 המזכירות תעביר את פסק הדין לצדדים.
40
41 ניתן היום, י"ד אב תשע"ד, 10 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.
42

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 61820-03-14 גויכמן נ' ברקה בר וארועים בע"מ

תיק חיצוני:

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

1
2
3
4
5
6
7